

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **xxxxxx**

zastoupena JUDr. Karlem Stejskalem, LL.M., advokátem se sídlem v Praze 1,
Tomášská 25/6

proti

žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Praha 1, Národní 16,

proti rozhodnutí žalované ze dne 4. 2. 2019, čj. 10.01-000012/19-004,

takto:

- I. Rozšíření žaloby podle návrhu žalobkyně ze dne 3. 6. 2021 se nepřipouští.
- II. Žaloba se zamítá.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. O odměně ustanoveného zástupce žalobkyně bude rozhodnuto samostatným rozhodnutím.

Odůvodnění

[1] Žalobkyně napadla shora uvedené správní rozhodnutí ze dne 4. února 2019, čj. 10.01-000012/19-004, kterým jí nebyl určen advokát k poskytnutí právní služby podle ust. § 18c zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „zákon o advokacii“).

[2] V odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 4. února 2019, čj. 10.01-000012/19-004, je mj. uvedeno, že žalobkyně požádala žádostí ze dne 20. 12. 2018 ve znění doplnění ze dne 8. 1. 2019 pro řízení před Ústavním soudem vedeném pod sp. zn. IV. ÚS 4317/18. Výzvou ze dne 11. 1. 2019 byla vyzvána k odstranění vad podání spočívající v neuvedení spisové značky ústavní stížnosti, specifikace rozhodnutí, které je předmětem ústavní stížnosti a neuvedení a nedoložení příjmu matky jako osoby společně posuzované; tyto vady žalobkyně v plné míře neodstranila, neboť neuvedla a nedoložila příjmy matky. Dále žalobkyně nevysvětlila disproporci mezi svými příjmy a výdaji (xxxx). Žalovaná dále uvedla, že si opatřila rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 11. 2018, čj. 1 As 316/2018-38 z webových stránek soudu, z něhož zjistila, že byla zamítnuta kasační stížnost žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 30. 3. 2018, čj. 9 A 36/2017-137, důvodem pro zamítnutí byla skutečnost, že žalobkyně nedoložila svá tvrzení důležitá pro osvobození od soudních poplatků (žaloba napadala rozhodnutí Univerzity Karlovy ze dne 2. 1. 2017). Proto nemůže být úspěšná její ústavní stížnost, jedná se o bezdůvodné uplatňování práva podle ust. § 18c odst. 5 zákona o advokacii. Dále je v odůvodnění uvedeno, že žalovaná eviduje ve svém systému 19 žádostí žalobkyně o určení advokáta k poskytnutí právní služby, ač je tento institut práva zaměřen k zajištění jedné konkrétní právní služby v nezbytně nutném rozsahu, nikoliv k poskytování generální právní pomoci ve všech žalobkyní vedených sporech a řízeních, její jednání lze hodnotit jako sudičské a jedná se o zneužívání práva na bezplatnou právní pomoc podle ust. § 18c odst. 5 zákona o advokacii.

[3] Žalobkyně napadla rozhodnutí v celém rozsahu a domáhala se jeho zrušení. Soud nevyzýval žalobkyni k upřesnění žalobní žádosti ohledně případného vrácení věci žalované k dalšímu řízení, neboť takový procesní následek plyne přímo ze zákona. V žalobě uvedla, že lhůta pro vydání napadeného rozhodnutí uplynula dne 28. ledna 2019, žádost nebyla vyřízena v zákonné kogentní lhůtě podle ust. § 71 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „*správní řád*“). Nesouhlasila s tím, že žalovaná ji vyzvala k doplnění čísla jednacího, neboť to je z veřejně přístupných databází zjistitelné, což považuje za vadu řízení (hrubě nesprávný úřední postup), spatřuje v tom rozpor s ust. § 6 odst. 2 a § 4 odst. 1 správního řádu. Dále uvádí, že napadené rozhodnutí nabylo právní moci dne 19. 2. 2019 po vydání usnesení Ústavního soudu dne 5. 2. 2019. Dále uvedla, že žalovaná nerespektuje ust. § 71 odst. 2 písm. a) správního řádu, když napadené rozhodnutí vydala doručením Ústavnímu soudu, čímž zabránila žalobkyni se s napadeným rozhodnutím seznámit a činit právní kroky k záchraně jejího zdraví a života. Uvedla, že důvodně pociťuje, že žalovaná vydala napadené rozhodnutí v předstihu již 5. 2. 2019, aby žalobkyně neměla ani sekundu časového prostoru pro vyhledání advokáta pro bono, aby neměla do dne 19. 2. 2019 ani tušení, že by případně mohla vyhledat advokáta, že by měla odstranit vady návrhu anebo žádat o prodloužení lhůty k odstranění vad jejího návrhu (odkazuje na návrh Ústavnímu soudu pod sp. zn. IV. ÚS 4317/18). Uvedla, že teprve dne 6. 2. 2019 odesílá žalovaná s použitím lsti napadené rozhodnutí směrem k ní, a to až jeden den po dni vydání usnesení sp. zn. IV. ÚS 4317/18 ze dne 5. 2. 2019.

[4] Dále uvádí, že napadené rozhodnutí je vědomým zneužitím práva osobou znalou práva, kdy Ústavnímu soudu nezbylo, že její ústavní stížnost jako nemajetné a jiné rasy odmítnout. Dále uvádí, že napadeným rozhodnutím byla odňata svému zákonnému soudci, neboť tím, že žalovaná nerespektovala lhůtu pro vydání rozhodnutí, mezitím rozhodl Ústavní soud, který své rozhodnutí založil na nepravomocném napadeném

rozhodnutí. Namítá, že žalovaná je v postavení silnější smluvní strany ve vrchnostenském postavení, což považuje za rozporné se závazky plynoucími z mezinárodního práva.

[5] Žalobkyně namítá, že rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, neboť nerespektuje dřívější zrušovací rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 8. 2017, čj. 1 As 284/2017-21. V právní věci o žalobě proti žalované Univerzitě Karlově cituje z odůvodnění tohoto rozsudku. Nepřezkoumatelnost spatřuje v tom, že žalovaná napadeným rozhodnutím žalobkyni klade k tíži těžko překonatelné překážky, zejména zdravotní stav, cestovní náklady k lékaři pražskou veřejnou dopravou, dluhy na lécích, léčivech, zdravotních pomůckách a veřejném zdravotním pojištění. Znovu uvádí, že napadeným rozhodnutím byla odňata svému zákonnému soudci. Uvádí, že je obecně známo, že v reálném životě může dojít k rozdílu v příjmu a zadlužení, kdy nemajetná žalobkyně má dluh na veřejném zdravotním pojištění, lécích, cestovních výdajích. V žádosti o určení advokáta upřesnila výši dluhu a splátek a domnívá se, že tyto výdaje jsou jí kladeny k tíži. Pokud žalovaná uvádí, že něčemu nerozuměla, měla žalobkyni vyzvat k dalšímu vysvětlení. Uvádí, že její matka jí neživí, že to sděluje opakovaně a je bez jakýchkoliv příjmů. Napadené rozhodnutí je založeno na zjevné vědomé lži, kdy je všeobecně známo, že zákon o advokacii ani jiný právní předpis nenutí žalovanou ke způsobení újmy s použitím lsti, pohrůžky; kdyby žalovaná skutečně garantovala jistotu kvality poskytovaných služeb a kdy byl první z poskytnutých advokátů poskytl právní služby, nikoliv nadměrné zatížení, rasistické urážky, ponížení, zradu, nadávky, újmu nemajetkovou a majetkovou, sběhnutí k silnější smluvní straně a škody na zdraví, nebylo by třeba právního prostředku nápravy nezákonného jednání žalované. Uvádí, že se jedná o neobvykle agresivní druhotný zásah vůči vážně nemocné nemajetné žalobkyni jiné rasy násobením účinků zásahu jeho uváděním ve známost. Dále namítla, že žalovaná narušuje nezávislost justice, kdy žaloba je podávána z důvodu výchovy žalované, že rozhodnutí je nepředvídatelné, projevem pomstychtivosti žalované, nezákonnost řízení a rozhodnutí spočívá ve vědomém snížení vážnosti, dobrého jména a osobní integrity žalobkyně, je formulováno tak, aby Ústavní soud mylně nabyl dojmu, že žalobkyni byla opakovaně poskytnuta právní pomoc určením advokáta, poukazuje na svůj zdravotní stav, znovu uvádí, že rozhodnutí je motivováno pomstou z důvodného strachu za odpovědnost způsobené škody ve vleklém právním sporu vedeném u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 9 As 284/2018. Žalobkyni byl žalovanou advokát určen pouze v 5 věcech, 4 advokáti Ústavnímu soudu sdělili, že uposlechli pokyn žalované, aby odmítli právní služby. Dále uvádí, že se žalovaná dopouští hrubých urážek, znovu opakuje, že napadeným rozhodnutím došlo k úmyslnému způsobení újmy žalobkyni, označení 19 žádostí v odůvodnění považuje za pohrůžku a spatřuje v tom diskriminaci, kdy opakuje, že je nemajetná a jiné rasy.

[6] Žalobkyně v další části žaloby znovu opakuje svou argumentaci, namítá způsobení nenávratné škody, znovu poukazuje na diskriminační povahu rozhodnutí, považuje rozhodnutí za nezákonné. V poslední části žaloby se vyjadřuje k vyčíslení konkrétní částky náhrady škody – vzhledem k tomu, že v tomto směru byla žaloba v tomto soudním řízení pravomocně odmítnuta, soud tuto argumentaci pro nadbytečnost neuvádí.

[7] Žalovaná s podanou žalobou nesouhlasila a navrhovala ji zamítnout jako nedůvodnou. Ve vyjádření obsahově odkázala na důvody uvedené v odůvodnění napadeného rozhodnutí, namítla, že obsahově velmi obdobnou věc řeší zdejší soud pod sp.

zn. 9 A 107/2019 (byť proti jinému napadenému rozhodnutí), pokud žalobkyně prohlásila, že s ní ve společné domácnosti žije její matka, musí prokázat její poměry, odůvodněním rozhodnutí se žalovaná nijak nesnažila dotknout žalobkyně. Odkázala na odůvodnění usnesení Ústavního soudu ve věci I. ÚS 3982/18, kdy žalovaná advokáta žalobkyni určila, a které se obsahově týkalo obdobné věci.

[8] Zdejší soud o věci rozhodl rozsudkem ze dne 3. června 2021, čj. 6 A 61/2019-191, jímž žalobu zamítl, nepřipustil rozšíření žaloby a rozhodl o nákladech řízení. Tento rozsudek byl k podané kasační stížnosti zrušen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 29. března 2022, čj. 4 AS 246/2021-44, a věc byla vrácena zdejšímu soudu k dalšímu řízení. Důvodem zrušení rozsudku bylo chybějící označení rozhodnutí správního orgánu. Tuto chybu soud v tomto rozhodnutí napravil, když označení napadeného rozhodnutí provedl v odst. 1, 2 a v záhlaví rozsudku.

[9] Po zrušujícím rozsudku žalobkyně uplatnila prostřednictvím ustanoveného zástupce novou argumentaci, spočívající ve vydání nálezu Ústavního soudu ze dne 24. ledna 2023, čj. Pl. ÚS 44/2021-21. Soud se s touto argumentací vypořádá v hodnotící části tohoto rozsudku, neboť se jedná o přípustné rozvedení žalobní argumentace založené na posunu v judikatuře, k níž došlo v mezidobí mezi vydáním napadeného rozhodnutí a rozhodnutím soudu o věci.

[10] Při ústním jednání účastníci na svých procesních stanoviscích setrvali.

[11] Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu (ust. § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“), a o důvodnosti podané žaloby uvažil takto.

[12] Nejprve soud k výroku, jímž nepřipustil rozšíření žaloby, uvádí, že k tomuto rozšíření došlo při konání ústního jednání dne 3. 6. 2021, když po celou dobu je vedeno řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu. Toto rozšíření se týkalo žaloby na ochranu proti nezákonnému zásahu a dosavadní výsledky soudního řízení by tak nemohly být použity a bylo by nutné znovu posuzovat všechny důvody pro podání takové nové zásahové žaloby. Z tohoto důvodu, kdy dosavadní výsledky řízení, nemohou být podkladem pro toto výrazné rozšíření žaloby, soud toto rozšíření žaloby nepřipustil, a nadále jednal o té žalobě, která je od počátku předmětem soudního řízení.

[13] Podle ust. § 18c odst. 1 věty první zákona o advokacii žadatel, jehož příjmové a majetkové poměry to odůvodňují, a který není ve věci, v níž žádá poskytnutí právní služby, zastoupen jiným advokátem nebo osobou podle § 2 odst. 2 písm. a), má právo, aby mu Komora určila advokáta k poskytnutí právní služby. Podle odst. 2 citovaného ustanovení lze žádost o určení advokáta k poskytnutí právní služby podat pouze na formuláři. Žádost kromě obecných náležitostí stanovených správním řádem obsahuje (a) popis věci, v níž by měla být právní služba poskytována, a (b) prohlášení žadatele, že jej ve věci, v níž je právní služba žádána, nezastupuje jiný advokát nebo osoba podle § 2 odst. 2 písm. a). Podle odst. 3 citovaného ustanovení nejde-li o poskytnutí právní služby na náklady státu podle § 23 odst.

3, je žadatel povinen v žádosti podle odstavce 2 doložit, že se neúspěšně pokusil zajistit si poskytnutí právní služby prostřednictvím alespoň dvou oslovených advokátů. Podle odst. 4 citovaného ustanovení k žádosti musí být přiloženy doklady o výši příjmu žadatele a společně s ním posuzovaných osob za období 6 kalendářních měsíců předcházejících podání žádosti, jakož i doklady o jeho majetkových poměrech. Podrobnosti náležitostí žádosti včetně vzoru jejího formuláře a způsob prokazování příjmových a majetkových poměrů žadatele, jakož i rozsah údajů, které je žadatel povinen Komoře sdělit, stanoví Ministerstvo spravedlnosti vyhláškou. Podle odst. 5 citovaného ustanovení komora určí advokáta k poskytnutí právní služby žadateli, který osvědčil splnění zákonných podmínek, bez zbytečného odkladu. Komora žádosti nevyhoví, jestliže jde o zneužití práva nebo jde-li o zjevně bezdůvodné uplatňování nebo bránění práva.

[14] Městský soud zde připomíná, že podmínky pro určení advokáta dle ust. § 18 odst. 2 zákona o advokacii ve spojení s ust. § 18c zákona o advokacii musí být splněny kumulativně. V každém takovém řízení je pak žalobkyně povinna osvědčit splnění zákonných podmínek, nemůže tak odkazovat na řízení jiná, či skutečnosti, které by měly být známy žalované z její úřední činnosti. Každá žádost tak vyvolá správní řízení, v jehož průběhu žadatel musí splnění zákonných podmínek osvědčit, i když tyto skutečnosti mohl osvědčovat již v minulosti.

[15] V tomto případě je z obsahu žádosti žalobkyně patrné, že uvedla dvě osoby jako osoby, které tvoří společnou domácnost, proto k výzvě žalované byla povinna osobní a majetkové poměry své a druhé osoby osvědčit. Takový postup je v souladu se shora uvedeným zákonem o advokacii, přičemž tyto poměry je žalobkyně povinna osvědčit v každém takovém správním řízení, nikoliv odkázat na skutečnosti, které osvědčovala v jiných správních řízeních v minulosti. Tato povinnost je stanovena zákonem o advokacii, a pokud žalovaná na jejím splnění trvala, jednala v souladu s tímto zákonem.

[16] Pokud žalobkyně namítala překročení lhůty pro vydání rozhodnutí podle ust. § 71 správního řádu, pak je nutné uvést, že se jedná o lhůtu pořádkovou, jejíž nedodržení samo o sobě nezakládá jiné právní následky. Skutečnost, že napadené rozhodnutí bylo vydáno až po vydání usnesení Ústavního soudu ve věci, v níž žalobkyně žádala o určení advokáta, je pro posouzení zákonných podmínek nevýznamná, neboť Ústavní soud při svém rozhodování nemusí vyčkávat vydání napadeného rozhodnutí. V daném případě soud nezjistil, že by žalovaná nerespektovala ust. § 71 odst. 2 písm. a) správního řádu, jak poměrně velmi obecně žalobkyně v žalobě uvádí, neboť je patrné, že rozhodnutí bylo vydáno a bylo následně doručováno žalobkyni. Jak bylo shora uvedeno, skutečnost, zda mezitím rozhodl Ústavní soud, je s ohledem na lhůtu pro vydání rozhodnutí a jeho doručení, nevýznamná.

[17] Z obsahu odůvodnění rozhodnutí soud nezjistil, že by vůči žalobkyni žalovaná uplatňovala jakoukoliv diskriminaci z jakýchkoliv důvodů nebo že by ji urážela. Pokud žalobkyně uváděla, že žalovaná je silnější smluvní stranou, pak taková argumentace je v daném případě pojmově vyloučena, neboť se nejedná o žádný smluvní vztah. Skutečnost, že žalovaná rozhoduje ve vrchnostenském postavení, je zřejmá z povahy věci a nemůže se tak jednat o žádný nezákonný postup. Pokud žalobkyně uváděla, že žalovaná jí klade k tíži překážky související s jejím zdravotním stavem, pak nic takového z průběhu správního řízení i odůvodnění rozhodnutí neplyne. Pokud žalovaná vycházela z údajů, které žalobkyně

uváděla ve své žádosti (výše výdajů), pak se jedná o zákonný postup, kdy žalovaná musí vycházet z těch skutečností, které žadatel v žádosti uvádí, a ty případně následně zhodnotit. Z obsahu i odůvodnění napadeného rozhodnutí soud nezjistil nic, co by mohlo svědčit tomu, že by žalovaná měla nějaké stanovisko podsouvat Ústavnímu soudu v nějakých řízeních. Pokud žalobkyně poukazovala na jiný svůj spor vedený u Ústavního soudu pod sp. zn. 9 As 284/2018, pak ten s tímto řízením nijak nesouvisí, žalovaná jej v odůvodnění neuvádí a zjevně z něj nijak nevychází, proto jeho hodnocení pro posouzení věci samé není důvodné.

[18] Pokud žalobkyně napadala úplnost odůvodnění napadeného rozhodnutí, pak soud žádnou nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů pro rozhodnutí v odůvodnění nespatřuje – v odůvodnění je uveden předmět věci, obsah podání žalobkyně, stručná rekapitulace průběhu řízení, zmíněna právní norma, která bude aplikována, a zjištěný skutkový stav je následně podle této právní normy hodnocen. Obsáhlé skutečnosti, které žalobkyně v žalobě uvádí, s rozhodovacím důvodem či samotným rozhodnutím nijak nesouvisí – v tomto správním řízení byla pouze posuzována konkrétní žádost žalobkyně o určení advokáta a hodnoceny důvody, zda jí lze podle zákona o advokacii vyhovět.

[19] Pro úplnost soud uvádí, že obdobným způsobem rozhodl devátý senát zdejšího soudu o obsahově velmi obdobné věci s týmiž účastníky rozsudkem ze dne 12. října 2022, čj. 9 A 107/2019-209 tak, že žalobu zamítl.

[20] K žalobkyní namítanému vydání nálezů Ústavního soudu ze dne 24. ledna 2023, čj. Pl. ÚS 44/2021-21, soud uvádí, že jeho závěry v této věci využít nelze. Tento nález se týkal situace, kdy řízení o žádosti osoby bylo advokátní komorou zastaveno pro právní nepřípustnost, neboť zákon o advokacii ve znění účinném v době rozhodování neumožňoval ustanovit advokáta osobě, jejíž majetkové poměry byly dobré. Důvodem tak nebylo neprokázání svých osobních majetkových poměrů, jako v tomto souzeném případě, ale právní nemožnost ustanovení advokáta. Tím je rozdíl v obou věcech, a proto podle tohoto nálezů nelze při posouzení této žaloby postupovat.

[21] Pokud žalobkyně namítala, že její osobní a majetkové poměry jsou dlouhodobě stabilní, o čemž měla žalovaná vědět z předchozích řízení, pak soud tento názor nesdílí. V každém jednotlivém případě je nutné, aby osoba své poměry řádně doložila, neboť každá žádost o ustanovení advokátem je jedinečná a musí být posouzena konkrétně v daný okamžik.

[22] V dané věci tak soud uzavírá, že podanou žalobu nepovažuje za důvodnou a proto ji zamítl (ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.).

[23] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Vzhledem k tomu, že žalované tyto nevznikly, soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 31. května 2023

JUDr. Ladislav Hejtmánek, v.r.
předseda senátu